

kiercy ceny nie ofiarował przeto niższa jest uchwałą rady familyney dnia 10 grudnia 1831 rezolucją Tryb. I. Inst: dnia 1 marca 1832 do L. 296 zatwierdzonej do ilości zlp. 6000 i od tej rozpocznie się licytacja.

2. Chęć licytowania mający 10tą część ceny szacunkowej to jest 600 zlp. jako Vadium złoży, od którego popierająca sprzedarz jest wolna.

3. Nabywca winien będzie natychmiast po wręczeniu wyroku zapłacić do rąk adwokata sprzedarz popierającego wszelkie koszta sądowe i exekucyjne, w ilości jaką sąd oznaczy i ustanowi.

4. Winien będzie zapłacić natychmiast wszelkie podatki zaległe, nawet zepoków poprzednich, jeżeliby się jakie pokazały.

5. Wszystkie powyższe wypłaty z ceny szacunkowej potrąci, resztującą zaś sumę przy sobie zatrzyma, aż do skutecznego klasyfikacji, którą wraz z procentem od daty nabycia rachując wierzycielem wypłaci.

6. Nabywca winien będzie teraźniejszy dzierżawczyni kontrakt najmu do S. Jana r. b. dotrzymać.

7. Nie dopełniający warunków licytacji utraci Vadium, i nowa licytacja na jego koszt i stratę, a nigdy na zysk ogłoszona będzie.

Do takowej licytacji oznacza się jeden termin na dzień 26 maja r. b. 1832 na Audyencji Trybunału.

W Krakowie dnia 23 Marca 1832 r.
Kuliczkowski Pisarz Tryb.

Część Pierwsza.

W Ł O C H Y.

Rzym 8 Marca.

— Kardynał sekretarz stanu podał w d. 3 marca posłowi francuzkiemu następującą notę.

„Podpisany kardynał sekretarz stanu, znajdował się w dniu 25 z. m. w konieczności podania JW Panu noty, dla formalnego protestowania przeciwko tajemnemu zajęciu Ankony, przeciwko rozbrojeniu wojsk papieżkich przez francuzkie, przeciwko uwięzieniu delegata przeciwko ogłoszeniu komendanta placu Ankony i części podwładnego mu wojska za jeńców wojennych, przeciwko zajęciu cytadeli i jej kapitulacji, przeciwko nadwreżeniu przepisów zdrowia, i w ogóle przeciwko wszystkim zamachom eskadry francuzkiej na najwyższą władzę i niepodległość stolicy świętej, oświadczając, że oyciec święty musi uważać rząd francuzki jako odpowiedzialny, za wszelkie skutki wyniknąć z tego mogące; żądał w imieniu oycy świętego jako słuszne i należne zadosyć uczynienie, aby wojska francuzkie, które z jawnem nadwreżeniem prawa narodów

wkroczyły do Ankony, oddaliły się bez odwłoki. Gdy JW Pan niebył obeznany z okolicznościami towarzyszącymi temu czynowi, ograniczyłeś się w odpowiedzi swojej na oświadczeniu, że już przed sześciu tygodniami, powierzyłeś mi poufnie żądanie zajęcia Ankony, i że to wówczas nie było przyjęte z takim wstrętem jak teraz;— dodałeś JW Pan także, iż przyłożyłeś wszelkiego starania dla sprawdzenia *factum*, i ręczysz za najstaranniejsze wybadanie takowego, ze strony rządu francuzkiego. Podpisany chętnie dozwolił JW Panu na wszelki czas do zasiągnięcia bezpośrednich wiadomości o wypadkach, chociaż nieprzystąpienie jego świątobliwości do żądanego zajęcia Ankony, wykazywało się z noty podpisanego, daty 1 i 13 lutego, a późniejszy zajęcie Ankony, było *factum* notoryczne. Obadwa te *facta* stanowiły podstawę reklamacyi jego świątobliwości. Postępowanie rządu papieżkiego, chociaż z największym nieukontentowaniem oycy świętego, musiało być zastosowane do kroku, do jakiego się widział zmuszonym, i tak delegat Ankony, jako też wojsko papieżkie otrzymały rozkaz cofnięcia się, jak to podpisany oświadczył JW Panu; a rozkazy te, już zostały dopełnione przez delegata i część wojska. Stan takiej rzeczy, jest wszakże nadto bolesny dla serca oycowskiego jego świątobliwości, a trwanie jego, niezgodne jest z ogólnemi stosunkami jego świątobliwości do wszystkich mocarstw, tchnącymi pokojem, równie jak z prawdziwą jego przyjaźnią dla Króla Jmci Francuzów. Takowy stan rzeczy, niemoże wszakże ustać innym sposobem, jak jedynie przez stosowne zadosyć uczynienie oycu świętemu, za wyrządzoną obrazę; a jeśli ta jest odwlekana, to nie jest winą oycy świętego, ani jego rządu. Przekonany, że JW Pan, zaciągnął już naydostateczniejszych wiadomości o wypadkach w Ankonie, i mocno pragniesz usunięcia stanu rzeczy, bolesnego dla serca swojego; oyciec święty rozkazał podpisanemu, żądać od JW Pana stanowczey odpowiedzi, objawiającej zadosyć uczynienie za wyrządzoną obrazę władzy najwyższej papieża, bez wątpienia mimo woli Króla Jmci Francuzów; tudzież aby nawet niepozostał cień powątpiewania o prawości stolicy świętej, od chwili poufnej komunikacyi zamiarów rządu francuzkiego względem Ankony. Podpisany pozwala sobie przypomnieć JW Panu, iż w rozmowach mianych w tym wzglę-